

LO GRINHON

LA GAZETA D'ANONAI EN OCCITAN

NUMÈRE 19

N° 19 IVERN DE 94

SOMARI

- 1. Television
- 2- Novelas
- 3- La Martona
- 4 & 5 A la rencontra daus santons de Provença.
- 6- Sovenirs - Mots croisés.
- 7. Lo beure e lo minjar : Lo Brulòt
- 8. Vèpras de vès Sant - Roma

**L'EIQUIPA DAU
GRINHON
VOS SOETA PER 95
UNA BONA ANNA
BIEN GRANAA**

TELEVISION

Vaquí, una émission en lenga nòstra

Si las banas de vòstra antena de TV son virats dau costat dau Mont -Ventor (Mt Ventoux), podetz seure sus FR3 - Marselha una émission occitana, en provençau. (Bien de monde son virats d'aqucl latz, tant ès Anonai que dau costat de Tornon.)

Vaquí est le nom de cette émission en provençal qui est diffusée tous les samedis à 13 h 30. Chaque semaine, une personnalité (écrivain, chanteur, animateur,...etc.) parle de son oeuvre ou témoigne de sa vie de ses goûts, de ses passions. Il invite aussi ses amis et c'est

l'occasion de voir et entendre toute sorte de gens s'exprimer en occitan.

Il y a quelques années une demande avait été faite à FR3 -Lyon et quelques programmes avaient été diffusés, un soir par semaine, vers 17heures. Il n'y avait pas eu de programmes originaux, mais des rediffusions d'émissions de FR3 - Marseille et surtout FR3 - Toulouse.

Hélas, les départements occitans (Drôme et Ardèche) sont bien minoritaires en Rhône-Alpes et l'opération s'était achevée dans une relative indifférence.

*Alors nous pouvons nous tourner vers la Provence, (quand c'est possible !) et regarder *Vaquí*, l'émission de Miquela.*

Qui sait ? Peut-être est-ce un moyen de faire réagir FR3 Lyon, perdre des téléspectateurs doit toucher n'importe quel directeur des programmes !...

Si per 95 poian tornar auvir nòstra lenga a la TV, seriá una bona novela aquò fa mai partit de tot çò que vos soeto.

Girard BETTON

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAI. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a :
LO GRINHON
Lo petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chèc a l'òrdre de PARLAREM EN VIVARES. Las adesiions parlan dau 1° de Janvièr e s'achaban lo 31 de Decembre.

Daube aquel numerò dau Grinhon s'achaba vostre abonament 94. Pensètz a vos tornar abonar per 95.

Cors public d'Occitan

Le cours public d'occitan à Annonay a commencé le 17 novembre 94. Trois cours se sont déroulés depuis cette date, 17/11, 1° et 15/12.

Plus de 25 personnes ont participé au cours et actuellement l'effectif se stabilise autour d'un noyau de 20 personnes régulièrement assidues.

L'accent est mis sur l'écriture et la lecture de l'occitan à partir des règles de la graphie dite classique.

Quelques points de grammaire et de conjugaison ont occupé les premiers cours ainsi que la lecture de textes simples.

Les prochains cours auront lieu les jeudis : 5/01, 12/01, 26/01, 2/02. Une vingtaine de séances est prévue pour cette session 94-95.

Les cours ont lieu au Centre Social de Ripaille-le Zodiaque, salle B, de 18h. à 19h.30.

Radiò :

Las emissions de "Parlarem" son totjorn los jòs a vut oras dimi dau vespre (20 o. 30) sus la radiò dès Annonay "Radio-Voisine" 95.5.

Se volètz participar, e i a besoen de monde, chau telefonar aus animators Girart Betton, Margarita Granger o a la radiò :

9, place des Cordeliers
07100 ANNONAY
☎ 75 67 03 72

Una genta emission, aquela dau 1° decembre que fuguèt redifusaa lo 8 decembre. Participavan Paul Mourier et Marie-Loisa Dumonteil de San Saflorian. Si Paul raconta las istoaras de biais, chanta mai e a saput nos faire passar un bon moment. Marie-Loisa, qu'es franc una chantesa dau país, daube una votz que se'n tròva plus gaire. Qu'èra un bon moment de radiò coma quauques "Parlarem" dau temps passat.

LEGIR

Avem besonh de veire çò que se passa un pauc de pertot dins lo monde occitan.

Nombros son, dins nòstre petit país, que disan : "l'òm auvit gaire nòstra lingua ; vosautres parletz de legir o escriure l'occitan, mas onte son los libres, los jornaus ?..."

Chau respondre, e un Grinhon sufiriá pas per faire l'inventari de tot çò que se fa. Mas çò qu'es seür es que qu'es pas lo "Daufinat" que vos en parlará, nimai la TV, aquí dessus i a una conspiracion dau silenci completa. E pus qu'es benlèu pas talemment lhur travailh...son tròp "frances" e i comprenan ren.

Pasmens eisistan las revuaas, los jornaus e los libres editats en lenga nòstra e son sovent de qualitat.

La Faraça

Per començar, aquela revista d'Ardescha. Se presenta coma aquò : "La faraça es lo butletin mesadier del grop occitan dels Vans nascut en 1968 e que pòrta lo mème nom. Lo numerò 1 pareisseguèt en 1972..." Coma o veièt, lo Grinhon èra pas encara brolhat que La Faraça aviá quasi 20ans. Ne'n son au N°171 ! Fau dire que, melh valhanta La Faraça sòrt 8 còps per an. Començan l'an au mes d'octòbre e s'arrestan pron tut per l'estiu.

Aquel butletin es un pauc coma Lo Grinhon per la presentacion generala. Mas lo melhor es de lo legir, per aquò l'òm pòt s'abonar :

André Crespy
place Ollicr

07140 Les Vans

(Lo chèc au nom de La Faraça es de 60f per l'an)

Lo Pitron

En droma, Lo Grinhon a un autre cosin : Lo Pitron, "le journal qui défend le Diois, sa culture, ses traditions et sa

langue". 72 Numerò son sortits, e ne'n sòrt 5 per an. La lenga dau Diois es franc pròcha de la nòstra.

Per s'abonar : Han Schook
la Comba
Ponct
26150 DIE

(50f per los 5 numerò)

Aquò d'Aquí

Per achabar (per encuèi) : "Lo mensua bilengue d'informacion occitana", ben fa, de qualitat professionala, o fau dire. Lo darreir Numerò (89) sus la coisina tradicionala es ben intereissan. Un grand article de promeira borra sus "Lo grand chaple de las sabsors" de Micheu Chapduelh. Remirable. Tota nòstra paure civilisacion d'encuèi en quauquas pajas.

Abonament : 10 numeròs per ans : 120 f., chèc a Aquò d'Aquí, B.P.311, 05006 Gap - Cedex.

G.B.

S'es en anat

Per los voiatges de Parlarem èra totjorn daube nosautres. Encuèi s'es en anat tot solet. Regis BETTON nos a laissat lo 3 de decembre.

L'avèm acompanhat un darreir còp ès La Louvesc, un jorn de solelh que semblava pas l'ivern.

Iura, demòra tot çò que nos a bailat e que farem viure encara de temps.

Rin drin drin, qu'es pas fenit,
Tant que n'i aurà per chanta,
A Ron la la lera, A Ron la la la

M.N.

Parlarem es en dòl
De tots bien regretat
Regis nos a quitat
Mas d'amont si poiá
Son grand còr nos diria
"Sisetz pas einoiats
Qu'cs mas un adieu-siatz."

M.M.

LA MARTONA

Etienne Gamonnet a publicé deux ouvrages : *Sourounétòh de lo Pervéntso* et *Lo Touèro è loz olidzoh*, "récits paysans ardéchois". Il nous a confié ce texte inédit, que nous avons transcrit en graphie classique.

Aquò es l'espitalièra que sonhava lo bestiau vès lo SEYTRE, qu'èra mariat aube la Lisa de CHANTAMERLE, li aiá aquí una filha que li disián la Fonsina que travalhava a la fabrica. La Marta èra ben estaa quauque pauc a l'escòla l'ivern, amai au printemps quand ploïá, mès quand veniá lo travalh, sabètz ben, fasiá tròp falta en l'ostau, surtot se li aiá de besonha per acampar. Aquò fai que l'escòla ...

D'abòrd la Marta, coma que ne'n seguèsse, èra jamai au corrent, aiá totjorn mancat la leiçon que se deviá aprene a l'ostau, e apreniá pas aquela que lo mèstre l'aiá mostraa ; sabiá pas faire sos problèmas lo vèspre, o dumens aiá pas l'aise de los faire ; en la taula li aiá tròp d'obra o dumens òm li veiá pas pron ; autanben amava mèlh de se tener aube son bestiau qu'aube los petits de l'escòla que ne'n sabián mai que ila e que se fotián de la paura pastrona ; amai per aquò ne'n aiá ben d'autres coma ila.

Sa patrona, la Lisa dau SEYTRE, fasiá coire la sopa dos còps per semana, amai una peça de lard, o dumens una fricassa, aube quauquas chasthanhas, si n'èra, mès sabiá mèlh moser e calhar lo calh e acampar la peirolaa que d'aprestar. La Martona s'èra ben feita bèla dau même, mès aqu'èra trossion amai o restariá, se veiá : sa blòda aiá de pòchas que li sacava sas mans en agromolant son eichina e sa nuca coma si aiá freid ; sas chambas fasián lo cercle ; li empachava pas de portar de panièrs pesants de chauls o de betarabas per los lapins, o dumens de rabas o de fuèlhas de vèrne qu'esforrelava per la peirolaa daus caions.

Quand lo SEYTRE muriguèt, que disián qu'acqu'èra l'estomac, èra vengut maigre coma un pin. Lo fraire de la Lisa se tenguèt en l'ostau, ren que de femnas, pensatz-vos veire ! Li disián Vitoren. Aiá pas pron de fen per tener una paire de buòus aquò fai qu'aiá enliat e dreïçat doas vachas per atalar en la charèta o dumens per tirar l'araire ; las tochava de son agulhon mès las picava pas. Aqu'èra la Martona que li aidava charjar son fais de fen quand feneiràvan : Vitoren se corbava davant lo fais, sacava sa testa dessos, enjusca en tèrra ; coma aquò la Marta possava de l'autre latz e, a la valaa, sospesava lo fen de totas sas fòrças e

lo Vitoren, d'un còp de rens, charjava lo fais en se levant, lo secoiá un pauc per lo melh plaçar en son colasson, e lo portava en la charèta. E suava lo paure diablas, autanben li chaliá pas plànher los litres per se refaire e prene de fòrças.

La Martona li èra ben dau même quand las vachas tiravan lo cotrièr o l'araire. Vitoren teniá lo manche o las manètas, e çò fasiá : "A ! Ea !" jurava quand las bestias avançavan pas. Se fachava e bramava la Marta, e li disiá : "Garça, feneianta !" quand virava tròp cort au som de la chance, mai seguèsse de sa falta si la pica de l'araire aiá jortat un ranc que sortiá au pè dau torau. La Marta li respondiá pas totjorn, mès de fes que i a se revirava e çò fasiá : "E tu, sias bien pus jòli ?" Sabiá que Vitoren bramava mès que n'i en fotriá pas ; autanben se geinava pas per li parlar, aqu'èra pas coma aube la Lisa que la cranhiá coma lo fuòc.

Amai quand èra fiole coma un garda, après una joraa de feneirason qu'aiá patit e begut mai que son saule de son clinton, aqu'èra sovent la Marta qu'ausava s'aprochar e li bramar : "Anèm ! Vai t'en te coïjar, per uèi n'as pron, sias cofle !" E coma aquò, lo tirava per lo braç, amai de fes que l'i a, l'emmenava dins sa coïja au plan.

Mès iara, la Lisa i es plus, nimai lo Vitoren, i a ben de temps ; la Fonsina a passat ila mai, l'autre ivern ; aiá trainat quauques temps que son cuèr anava pas. I a plus una bestia en l'estable, los rats manjan los arnèis. E la Martona es restaa tota sola ; s'es ajaraa un pauc mai ; a un chin que li ten companhiá aube una dimèia dotzèna de chats. De fes que i a, lo vèspre, plora tota sola, au caire de son fuòc.

Estève GAMONNET

Vocabulari : Espitalièra : une enfant de l'hospice. O dumens : ou bien. Peça : morceau. Fricassa : Pommes de terre à la poêle. Aprestar : préparer, cuisiner. Trossion : chétive, rachitique. Vèrne : aulne. Esforrelar, desforrelar : tirer le fourreau (de feuilles) en un tour de main. A la valaa : à la descente. Colasson : coussinet posé sur le cou, destiné à supporter les faix ou une hotte. Cotrièr : charrue à défricher. Araire : charrue simple. Chance : bordure, lisière d'une terre où la charrue passe difficilement. Jortar : heurter. Torau : talus d'un champ. Plan : grenier, galetas. Arnèis : harnais. S'ajarar : s'affaisser sur ses jambes.

A LA RENCONTRA DAUS SANTONS DE PROVENÇA ...

Un còp i aviá un vilatjon de Provença que lo temps d'una nuèit, li diguèran BETLÈM !

Lo mistrau bofava, la nuèit èra clara, las estèlas lusissian, fasiá fred. Los pastres que gardavan lors tropèus, avián atubat un fuòc per se reschaufar. Soden, lo mistrau calèt, una trompetada s'ausiguèt, un ange pareguèt : **"Aguètz pas paur pastres, veno vos anonçar una bona novèla : Jèsus es naissut, corrètz tots per l'adorar, l'estèla dau matin vos guidarà sus lo serre vès l'establa onte trovaretz Josèp, Maria e l'enfant novèu-nat cojat sus la palha"**.

Estabordits los pastres dintran lors tropèus dins la jaça, chausissan chascun un anhelet per l'ofrir a l'enfantonet, Bertomieu pren son galobet, Nicolau son flajolet, Guilhèm son tamborin, sublan lors chins, arrapan lors bastons e prenan la rota de Betlèm !

Arrivats au vilatge, jogan de lors instruments per desreveillhar los abitants : **"Es naissut lo divin enfant ..."**

Tots s'acampan sus la plaça. D'abòrd incredulas aus dires daus pastres, decidan, fin finala, de los seguir mas davant tornan ves ieles per sarrar lors maisons e prene un present per lo novèu-nat ! I a aquí :

Los pastres de segur, daube lors grandas capas, apòiat sus lors bastons, un anhelet autorn dau còu, prenan la tèsta dau cortegi.

Lo Mèra : porta pas ges de present, mas es centurat de son escharpa tricolora. En tant qu'oficier de l'estat civil, deu anar constatar aquela naissença per la marcar dins los registres de la Comuna.

Lo garda champèstre : Daube son quèpi a la cocarda tricolora. A relevat los pastres per anonçar la bona novèla au monde daus mas : un rotlament de tambor e : **"avis a la populacion ... "** Amai es charjat de far regnar l'òrdre dins lo vilatjon.

Lo Pistachièr : Tot despenalhat, lo bonet de travèrs, una merlussa sècha dins una man, dins l'autre un panièr d'ont despassan la pompa a l'òli e la botelha de vin cuèit. Es que pensa au gròs sopar e aus tretze dessèrts, lo pistachièr !

Lo monièr : Un sacàs de farina sus l'espanla, pliat sos lo pes, robeia, a la possiá ! Baste que fase pas una crisa d'apoplexia !

Lo remolaire : Son faudiau de cuèr e son grand chapèl, un cotèl a la cintura, possa sa mòla tressautenta sus lo camin peirós.

La vièlha au fagòt : Un chale sus la espanlas, un fichu noat sus la tèsta, un faudiau de cotonada, una man sus sa cana l'autre sostenant lo fagòt de boès sec que pòrta sus l'espanla. Una bona flambaa reschaufarà lo pichonet.

La peissonièra : Rondelèta, bonet blanc empesat, un panièr de peissons au braç : **"De qué ? Pas fresc mon peisson ?"** Per ofrir a l'enfant a chausit lo mai fresc : **"Te, avisetz un pauc, las anguilhas bolegan encara !"**

Lo bomian : Es un maure. Un folard colorat alentorn de la tèsta . A una pola sos lo braç e se mefia dau garda champèstre que represententa l'autoritat, es qu'a pas la consciéncia ben tranquilla Aquesta pola, l'a raubaa !

La Margarida : Fòrça digne e ben pomponaa arriba plan plan sus son ase, adutz un panièr recubèrt d'un torchon blanc, savan pas ben ce que i a botat dedins, benlèu lo nogat e los mendiants per los tretze dessèrts ?

Lo Chaçaire : Fanfaronant , lo carnèr en bandolièra, lo fusil dins la man dreita, una lebrassa dins la man gaucha. Mas lo garda champèstre fronça las ussas : òm a pas ges ausit de còp de fuòc ? Aquesta lebra benlèu ben que l'a arrapaa au lacet, que tot lo monde sap ben que lo chaçaire es mai un pauc braconièr.

La Bomiana : La pèl e los pels nègres, un folard noat darrèr la tèsta, jupa a volants, cotilhon blanc, la figura pinturlaa, a pes deschauc, porta ren. A pas ren a ofrir, mas dançarà per lo novèu-nat e, si Maria lo vòu ben, dirà la bona aventura a l'enfanton.

Grasset e Grassetta : Braç dessus, braç dèssos, dèssos lor bèl parapliòia roge, montan plan-planet, son tant vielhs ! Los uèlhs blaus, los pels blancs, lors visatges ridats coma de poms de reinèta son emprents de doçor e de sagessa. An viscut tant de temps ensems que dirian que se semblan ! En chaminant per anar veire aquel novèu-nat, son emocionats, se sovenan d'una autra naissança, aquela de Maurici, lor petit garçon. Mon Dièu coma èra jòli ! Ara es devengut un Monsur, resta a Paris e lo vèian pas gaire ... De segur los avetz reconneissuts : Grasset e Grassetta son "LOS VIELHS" de las "Lettres de Mon Moulin" d'Alphonse Daudet.

Mèstre Rostida : La pichòta tropa èra quasi arrivaa davant l'estable quand Mèstre Rostida lo melhs riche proprietari de la contraa, arriba tot possís en bramant : *"Au voler ! Au voler ! lo bomian m'a raubat una pola, au voler ! Arrestètz lo !"*

Lo bomian tenta de s'escondre, mas es malaisat. Lo garda champèstre sòrs los cadenas : *"Bomian, au nom de la lei, vos arresto !"*. Lo bomian dis : *"Mas aquela pola es pas per lèu que l'ai raubaa, l'ai raubaa per l'ofrir a l'acochaa, per que poguèsse beure de bolhon de pola, es tant paura e Mèstre Rostida a tant de richessas !"*

Entretemps, los pastres an possat la pòrta de l'estable, e aquí, quanta meravilha ! Tot es ben coma l'ange l'a anonçat aus pastres ! Josèp, Maria e l'enfanton cojat dins la crècha. Per lo reschaufar l'ase e lo buòu bofan dessus. La doça voatz de Maria s'enaucha : *"Entre lo buòu e l'ase gris, dòrs, dòrs mon petit ..."*

Alòrs lo bramadis s'arresta ; lo garda champèstre libèra lo bomian, lo bomian vòu rendre la pola a Mèstre Rostida que dis : garda la, te la baillo ...

Lo Ravi : qu'aviá segut la pichòta tropa en sautilhant e chantonnant, lèva los braçs au cèu: *"Mon Dièu coma es bèu ! Aquela familha e tot lo monde dau vilatge qu'an fait l'accòrd !"*

Es a queste moment precis que fuguèran chanjats en SANTONS per l'eternitat ...

Au luenh s'ausis una musica : *"De bon matin ai rencontrat lo trin de tres grands reis que partían en volage ..."* Es los reis mages que venan d'Orient: "Gaspard, Melchior e Baithazar". Adoraràn l'enfant, li ofriràn l'aur, la mirra e l'encens puèi, rejonheràn nòstre brave monde dau vilatge dins l'univèrs daus SANTONS

Vaquí l'istòria daus santons que tornèm sortir chasca annaa per Chalendas, per los botar sus una colina de papièr rochièr au pes dau sapin illuminat de fòrça chandelons.

Surtot chercèm pas de logica a questa istòria mas laissèm nos ganhar per l'embelinament de la nuèit de Chalendas, ont tot pòt arriar ...

Lucèta Rochièr

Vocabulari :

Jaca : bergerie.

Pistachièr : homme enjoué, galant.

Pompa a l'òli : galette a l'huile présente dans les 13 desserts

Mendiants : fruits secs des 13 desserts (noix, noisettes, amandes)

Lebra, liaura, lèure : lièvre (**lebrassa** : gros lièvre)

Ussas (las) : les sourcils

Cadenas : menottes

Ravi (lo) : celui qui s'émerveille devant les choses simples.

Nòta : Per mai ne' n saupre sus los SANTONS :

- Françoise DELESTY raconte la terre des Santons - Editions de Haute-Provence

- Les Santons racontés aux enfants par Marie Mauron - Edition A. Barthelemy - AVIGNON

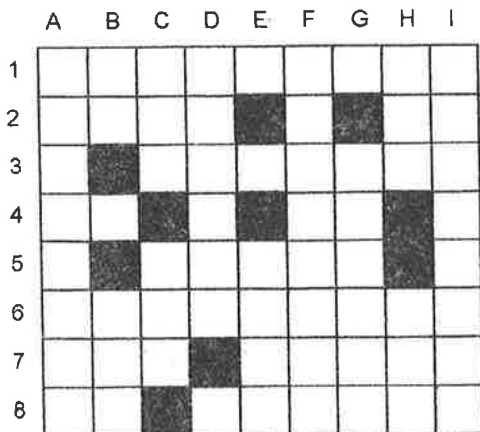
SOVENIRS

A que l'òm es euros
 Quand la maison es plena
 De trafics de mainaas
 De chançons de jiborias
 Quand dau matin au vèspre
 Sens fin l'òm se tramassa
 Sens treva ni repit
 Sens perdre una menuta
 Qu'es la viá que boringa
 Que cassa que sacaja
 La taula qu'es bien plena
 A l'ora daus repas
 Las assiètas a remplir
 Lo mond abraminat
 E tant a lavorjar
 Que l'òm ne'n finit pas
 Aube lo temps que passa
 De plaças restan vidas
 Las unas per totjorn
 N'i a que tornaran pas
 E qu'es bèla la taula
 Qu'èra estaa tròp petita
 E lo cuer tant pesant
 De larmas pas versaas
 Quand l'òm z'èra bien las
 Auriam vòugut trovar
 Un moment de repit
 Enfin se repausar
 Mas quand ven lo repòs
 A la fin de la viá

Lo temps nos a donat
 Penas o maladiá
 La viá es coma quò
 Ren dura pas totjorn
 Rires chançons socis
 An chanjat de maisons
 Chascun a ben son dreit
 D'ennuis.ó de bon temps
 Mas los bons sovenirs
 Jamai los essublèm
 Esclairan lo chamin
 De la viá que s'achaba
 Si l'òm ne'n parla pas
 Lo cuer a tot gardat
 E qu'es pas que de veiaas
 Que nos an ennuiaats
 Que de se rapelar
 Fai enveia de plorar
 Nòstra viá a passat
 Mas per d'autres commença
 E durarem de temps
 Tant que n'i a que veirà
 Nòstres petits enfants
 E diran que nos semblan
 Vendrà quand mesma un jorn
 Serem tots essublats.

Marie MOURIER (1989)

Los mots croisats dau Grinhon

ORIZONTALAMENT : 1. Necessari a l'ostal per estalviar l'energia. - 2. Anonai es la mai bèla d'Ardescha. - Fin de trabalh. - 3. Fabrica un libre o un jornal. - 4. Illa de França. - Nota. - 5. Ancian President dau Portugal. - 6. Rendre mai important. - 7. Pagina de jornal. - Part principala d'un teatre. - 8. Òc de Moscò. - Fatigaras.

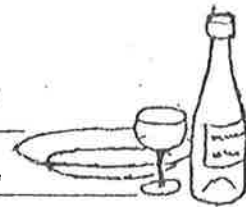
VERTICALAMENT : A. Que concernis l'ivern. - B. Grada de musica. - Primera d'una seria. - C. Crit d'aficionadòs. - Femela de chaval. - D. Fatigam. - E. Ribiera e lac d'Ecòssa. - F. Pichot nom de femna. - G. Monsur anglès. - H. Arafat n'es lo cap. - I. Lettras d'Anatòli. - I. Mòdras.

Gui LEGRAND

(Vocabulari : estalviar = esparnhar)

(Solucion paja : 7)

LO BEURE E, LO MINJAR ...

Vès nosautrès, janvièr es sovent fred es per aquò que se dis :

"Jorns creissants : fred coèsant !"

Urosament, avèm "**lo brulòt**" per nos reschaufar !

LO BRULÒT

- Preparar una tisana de tilhòl (gardar au chaud).
- Botar 4 morsèls de sucre ros dins un bòle.
- Botar 5 culhièraas a sopa d'aigardent dins una casseiròla, far chaufar, versar puèi, dins lo bòle sus los morsèls de sucre, botar lo fiòc, laisser brular un momenton.
- Estofar, puèi, las darreiras flamas daube la tisana.
- Beure ben chaud.

Nòta:

- Es un remèdi sobeiran contre los marfondiments ben mai que lo "grog" ! Es de beure just davant d'anar se jaire que fai fòrça suar.
- La tisana se pòt remplaçar per de lait chaud qu'adocís mai la gargamèla.

Lucèta Rochièr

FARIBÒLA

Diumenja, a la sortiá de la messa, lo Guston faguèt au Leon :

- **Saves quanta diferença i a, entre un vicari e una bialèira ?**

- **Ben ... non, lo savo pas,** respondiguèt lo Leon

- **N' i a pas gis, que totes dos demandan de se far curar (curat)**

MUSICA

Entre la rivieira e la mar, Renat JURIE. Per aqueles qu'aman las gentas votz, veiquiá un disc que chau absolument escotar. Renat JURIE es un cantaire qu'aviá pas, josca iura, sortit de disc. Se poiá entendre sus quauques discs colectius ("Les voix", Conservatoire Occitan). Encuèi, daube quauques musicians (comamusas, flautas, clarinetas, vièlas...) que savan restar en detres, poièm auvir la votz prigonda dau Renat tot un disc de temps. Qu'es un bel moment de musica !

Coma l'escrit lo cantaire dins sa prefaça : "Cantar es un plaser, un plaser simple...". Chau apondre : un plaser per lo cantaire e per aqueles que l'auvisson.

Manqetz pas aquel disc ! Demandetz-lo en vòstre discaire.

CD : Renat JURIE, Entre la rivieira e la mar, SILEX disk AUVIDIS

Esista surament mai en casseta.

M.N.

Les productions de **Parlarem en Vivarès** :

Ièu savo una chançon - Chanteurs de langue occitane du Haut-Vivarais - Atlas sonore Rhône-Alpes N°1 (en occitan et en français), 1 cassette + livret (épuisé)

Haut-Vivarais - Chanteurs de langue occitane du Haut-Vivarais - Atlas sonore Rhône-Alpes N°5 (en occitan et en français), 1 cassette + livret 90F + 10 F de port

J.Cl. Foret "La Peira d'Asard" roman, en édition bilingue Français-Occitan : 100 F + 15 F de port

Marc Noaille Coma quò - 12 chansons, 1 cassette avec le texte des chansons (occitan) : 70F + 10F de port

Paul PAYA Folklore d'Ardèche - Contes, anecdotes et fariboles de la région de Saint-Agrève, en occitan (graphie de l'auteur) et en français, illustré, textes occitans traduits : 80F+10F de port.

Commander à : **Parlarem en Vivarès,**

Marguerite Granger, Clémencieux, 07430

VERNOSC- (Chèque à l'ordre de *Parlarem en V.*)

Solucion daus mots croisats (n°19)

ORIZONTALAMENT : 1. isolacion - 2. vila - lh - 3. estampa - 4. re - ma - 5. Eanes - 6. augmentar - 7. una - scena 8. da - usaras

VERTICALAMENT : A. ivernaud - B. si - una - C. ole - ega - D. lassara - E. Ness - F. Clamença - G. master - H. O.L.P. - Ana - I. nhacaras

VÊPRAS DE VÈS SANT-ROMA

Vêpres de Saint-Romain-d'Ay

Sur l'air: In exitu Israel

Monsur le curat, veiquiá que plorètz, mas que vos an fat ? Disètz - nos cò,

quauqu'un mai vo saurà pas.

- Monsur le curat, veiquiá que plorètz, mas que vos an fat ?
Disètz-nos cò, quauqu'un mai vo saurà pas.
- O, pauras femnas, vos porai plus confessar, m'an raubat mon surpelis,
Ne'n sio tot einoiat e contrit.
- Monsur le curat, vòtre surpelis vau pas d'èsser plorat,
Chantètz plustut le Liberà.
- Monsur le curat, veiquiá que plorètz, mas que vos an fat ?
Disètz-nos cò, quauqu'un mai vo saurà pas.
- O, m'an raubat ma pola pintolaa que tant d'eus me fasiá !
Adieu, omeletas, bons gatòs !
- Monsur le curat, si avètz plus de petits plats gormands,
Anirètz per los prats cherchar los barabans.
- Monsur le curat, veiquiá que plorètz, mas que vos an fat ?
Disètz-nos cò, quauqu'un mai vo saurà pas.
- O, le mèra a mariat sa filha: an bien begut, bien dinnat,
E mi, paure curat, m'an eissublat.
- Monsur le curat, avètz ben de que dins vòtra maison:
Aiga-belha, trifòlas rundas e sarasson.
- Monsur le curat, veiquiá que plorètz, mas que vos an fat ?
Disètz-nos cò, quauqu'un mai vo saurà pas.
- O, los pompièrs dau canton an tot licat mon vin blanc:
Vos dirai plus la messa en chantant.
- Monsur le curat, si per cantar la messa avètz plus de vin blanc,
La dirètz daube d'aiga e ne'n beurètz pas tant.
- Monsur le curat, veiquiá que plorètz, mas que vos an fat ?
Disètz-nos cò, quauqu'un mai vo saurà pas.
- O, m'an raubat mon ane, mon petit ane gris,
Que me deviá menar tot drèit en paradis.
- Monsur le curat, si per montar au paradis,
Avètz plus vòtre petit ane gris,
Prendrètz le grand chamin-de-fèr
Per davalat plus vite en enfern !

Communiqué par Simonne Grandgirard (St-Romain-d'Ay)

Mis en forme par Joannès Dufaud